

[Arne Larsen.]

der kan og vil udnytte den til landbrug, til gartneri eller til byggeri. Men den forfuskede måde, grundskyldstanken hidtil er blevet behandlet på, kunne tyde på, at der vil gå mange år endnu, før denne tanke er blevet til virkelighed.

Problemet i dag er, at hele jordprisspørgsmålet er meget akut, og derfor er det mest nærliggende simpelt hen at gribe til ekspropriation, hvad også den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Ove Hansen, var inde på. I grundloven står der højt og tydeligt, at når almenvellet kræver det, kan jord eksproprieres mod erstatning fastsat af en uvildig kommission, så det spørgsmål skulle man vel kunne løse på en for alle parter tilfredsstillende måde. I dag er der i vid udstrækning adgang til at ekspropriere jord; det kan f. eks. gøres til militære formål, til idrætsanlæg, til parkeringspladser og til kirkegårde, men ikke til menneskeboliger. Dette er helt urimeligt, og det bør vi hurtigst have rettet. Eventuelt kunne man give kommunerne en forførsret til al den jord i byudviklingsområderne, der er egnet til byggegrunde — til al den jord, der skal indgå i byudviklingsplanen — og den pris, kommunen skal give, må vel være vurderingsprisen, altså den selv samme pris, som jordejeren anser grunden for at være værd, når han betaler skat af den til samfundet. Landbrugsjord og gartnerijord skal således kunne overtages til den pris, jorden er værd, når den anvendes til landbrug eller gartneri. Dertil kommer, at kommunerne sandsynligvis ved statens hjælp bør sættes i stand til at gennemføre sådanne foranstaltninger, eventuelt derved at der oprettes en jordlånepfond eller noget i den retning.

Socialistisk folkeparti vil gerne ad de her antydede veje være med til at forhindre den fremtidige grundspekulation og de kunstigt opskruede jordpriser, og det skulle glæde os meget, om også andre partier i dette høje ting ville medvirke hertil.

Regeringen har jo nedsat et embedsmandsudvalg til at behandle dette store spørgsmål, og den højtærede boligminister bebudede, at vi snart kunne høre nyt fra udvalget. Det er også nødvendigt, at regeringen virkelig reber sejlene, og at der snarest fremsættes forslag til bremsning

af den usunde jordspekulation. Det haster — hver dag, der går på den nuværende måde, er spildt og koster samfundet mange penge. At skatte- og afgiftslovene, kapitalvindingsloven o. s. v. sandsynligvis også trænger til revision, kan vi let blive enige om.

Vi anser ikke det foreliggende lovforslag for at være velegnet til at bekæmpe de høje jordpriser, og vi må derfor afvise det. Skulle der være nogle skønhedspletter i byreguleringsloven, vil vi gerne i et udvalg være med til at drøfte disse problemer.

Rimstad: Der har været talt så meget om, hvilken ulykke det er, at der finder prisstigninger sted på grunde, og der har i denne tale været en ejendommelig tilbøjelighed til at gøre sådanne prisstigninger identiske med dadelværdige handlinger fra grundbesiddernes side. Og så er forholdet dog i mere end 99 pct. af alle disse stignings-tilfælde, at grundejeren er den mest ulykkelige over prisstigningerne, som i nogle tilfælde på grund af de forhøjede vurderinger og de deraf flydende større skatter kan bringe hans besiddelse i fare, fordi han ikke mere har råd til at have den.

Dette lovforslag har rigtigt fat i, at fejlen her, som aldrig kan være grundbesidderens, der jo blot i sin besiddelse forholder sig i henhold til grundloven, så afgjort alene er myndighedernes, altså både lovgivernes og administrationens. For nu at tage de første først er det klart, at når grundprisstigningerne bl. a. skyldes fejl i byplanlovgivningen, så må denne lovgivning ændres, så den bliver mere rigtig.

Venstres og de konservatives forslag her er et forsøg på at få ændret byplanloven, så dens værste skavanker bliver fjernet, og jeg vil gerne tilføje: et vellykket forsøg. Der søges ved dette forslag rettet væsentlige fejl i den eksisterende lovgivning; først og fremmest rettes lovens spændetrøje til en langt smidigere planlægning efter behov; dernæst kobles behovet for grunde til boligbyggeri sammen med behovet for erhvervsarealer, sådan at hjem og arbejdssted kan få en indbyrdes rigtig placering, og videre reguleres forholdet mellem lovens bestemmelser og den kommunale administration og anlægsopgaverne i helhedens interesse, en ting, som kommunerne i alt